

Corrals del Mas

El Forn

Boca de la cisterna

L'era

que els margallons tenien ja pràcticament a punt les filloles i els palmissons (que vam tastar).

Vam pujar al cotxe per tornar cap a les Covetes, però ara ho vam fer pel Mas de Cabossa però vore si així ens evitavem eixe camí tan aspre pel on havíem vingut. I així va ser, no és tan roig el camí però hi han 10'8 km. fins al poble.

Com dèia abans, vaig buscar una persona que estiguera assabentada del Mas. Vaig dirigir-me a ca Rosa Elisa (filla) per tal que em diguera on podria localitzar a sa mare perquè em

parlara del Mas. I quina va ser la meua sorpresa quan em va contestar que del Mas ja em parlaria ella perquè... "tot el que t'ha de dir ma mare ja t'ho diré jo". Jo pensava: "com m'ha de parlar del Mas del Tirijà Rosa Elisa si només té 28 anys i probablement no haurà estat mai?". Però sí. Em va parlar ella i, de ben segur que qualsevol que lleixa aquestes pàgines, de no haver-ho dit jo, haguera pensat que es tractava de Rosa Elisa la mare qui em feia tota la contalla.

Començà Rosa Elisa:

"Jo, si vols puc parlar-te de varies

generacions que han viscut sempre al Mas de Tirijà. El meu rebesavi Vicente Esteve, casat amb Antonia Andreu ja vivia al Mas. Van tenir vuit fills. Un d'ells, el meu besavi, Tomás Esteve es va casar amb Rosa Moliner del Mas de Mosqueri. El seu fill Vicente Esteve (aví meu) es va casar amb Teresa Escol del Mas d'Hilario i van tenir a ma mare Rosa Elisa Esteve casada amb Aurelio Puig de les Covetes. I ara ja vau jo que vaig néixer ací al poble i que m'he casat amb Juanvi Forés del Mas de Patró.

Vull remarcar que ma mare, per a

ser exactes, va néixer al Mas d'Hilario perquè sa mare era d'allí i allí volia tenir la criatura, però va viure al Mas de Tirijà fins als onze anys, que va baixar al poble per anar a l'escola. Fins aleshores no ho havia fet".

Com, de quina manera es vivia al Mas?

"El principal mitjà econòmic era el ramat. Tenien més de mil caps de cabres blanques que s'escapaven per eixes muntanyes de davant del Mas on pots vore un tanca que li diem "la infermeria" perquè allí sempre posà

Pica treballada a mà

Rosa Elisa Puig Esteve